

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช

วันดี วงศ์รัตนรักษ์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)*

กุลฤดี จิตทยานันต์ วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์)*

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบบรรยายครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช และเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้จำแนก ตามชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากรตัวอย่างเป็นนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 365 คน เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ ของไรซ์แมนและกราสซ่า (Reichman and Grasha) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดย ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล คุณภาพเครื่องมือ ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติบรรยายและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีเกรดเฉลี่ย ระหว่าง 2.50-3.24 (65.75%) มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.90$ SD = 0.85) และ แบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.77$ SD = 0.87) ส่วนการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{x} = 3.54$ SD = 1.31) แบบอิสระ ($\bar{x} = 3.09$ SD = 0.93) และแบบแข่งขัน ($\bar{x} = 2.96$ SD = 1.28) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนแบบหลีกเลี่ยง ($\bar{x} = 2.48$ SD = 1.07) อยู่ในระดับต่ำ ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน พบว่า มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ แบบอิสระ แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้มีรูปแบบของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วม และสนับสนุนให้มีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้ นักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

*พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช

The Learning Styles of Bachelor Program Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Chakriraj

Wandee Wongrattanak M.Sc.(Public Health)

Kuleudee Chittayanunt M.Sc.(Public Health)

Abstract

The objectives of this descriptive research study were to analyze the academic outcomes of nursing students at the Chakriraj Boromarajonani college of nursing and to link them with different teaching methodologies. The sample group was comprised of 365 students in the first semester of academic year 2010. The questionnaire used in the study was developed by Grasha and Reichman using their model and was modified by Prayote Kupkanjanakun. Descriptive statistics and One Way ANOVA were used for data analysis.

The study found that most students who had average GPA of between 2.50-3.24 (65.75%) preferred a participant style of learning ($\bar{x} = 3.9$, SD = 0.85) and collaborative learning style ($\bar{x} = 3.77$, SD = 0.87) for the higher grade levels. The dependent ($\bar{x} = 3.54$ SD = 1.31), independent ($\bar{x} = 3.09$, SD = 0.93), and competitive learning style ($\bar{x} = 2.96$, SD = 1.28) were preferred in the moderate levels while the avoidance learning style was preferred in the lower levels ($\bar{x} = 2.48$ SD = 1.07). Comparative findings of learning styles of nursing students in different years found that there was significant difference in their learning outcomes ($p < .05$). The comparative study of the learning styles among the nursing students who had different learning outcomes found that there was significant difference in between independent learning outcomes and collaborative style and participant style ($p < .05$). Therefore, tutors should continue using collaborative and participant learning styles and promote the usage of more dependent, independent, and competitive learning styles.

Keywords: learning styles, nursing students, achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการเรียนการสอนนั้นผู้สอนควรจะคำนึงถึงผู้เรียนให้มากที่สุด ด้วยเหตุที่ว่านักศึกษาที่มีคุณลักษณะส่วนตัวที่ต่างกันนั้นจะเลือกเรียนสิ่งที่ไม่เหมือนกัน และโดยวิธีการที่ต่างกัน (ทองจันทร์ หงส์ลาธรรมณ์, 2524) การเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน ตลอดจนรูปแบบการเรียนของผู้เรียน เพื่อที่จะได้สามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

รูปแบบการเรียนของนักศึกษานั้น ได้มีการแบ่งหรือจัดประเภทไว้มากมายหลายแบบ ตามแนวคิดที่ว่า นิสิตนักศึกษามีความนึกคิด มีเจตคติ และมีแบบแผนพฤติกรรมในการเรียนแตกต่างกันออกไป รูปแบบการเรียนที่ได้พัฒนาสมบูรณ์ที่สุดคือ รูปแบบการเรียนตามแนวของ โรซแมนและกราส์ชา (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2525) ซึ่งได้แบ่งรูปแบบการเรียน เป็น 6 ลักษณะ คือ แบบแข่งขัน (Competition) แบบร่วมมือ (Collaboration) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) แบบ

มีส่วนร่วม (Participant) แบบพึ่งพา (Dependant) และแบบอิสระ (Independent) ซึ่ง ประโยชน์ กุปต์ กาญจนากุล ได้แปลและดัดแปลงแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวนี้นี้เป็นคนแรกกับกลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่ชอบรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือและ แบบมีส่วนร่วม และไม่ชอบรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง รูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ มีความสัมพันธ์กัน ทั้งในทางนิมานและนิเสธ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ได้แก่เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชา สถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีที่ต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา มีผลทำให้นักศึกษาตอบสนองต่อสภาพการเรียนรู้การสอน ในลักษณะที่แตกต่างกัน ผู้สอนจะดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนได้ก็ต่อเมื่อผู้สอนเข้าใจลักษณะของผู้เรียน โดยเฉพาะ คือ รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่ม เป็นอย่างดี ผู้เรียนซึ่งเรียนด้วยการสอน ที่สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของตนก็จะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนซึ่งเรียนด้วยวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของตน (De Tommyay & Thmpson, 1982)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา เป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินภารกิจด้าน การเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการผลิตบัณฑิตพยาบาลให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในวิชาชีพมีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถเป็นผู้นำได้ เป็นพลเมืองดีมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ รูปแบบการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรูปแบบหลักสูตรที่ยึดสาขา

วิชาหรือเนื้อหาเป็นหลัก กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน เน้นการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนและเน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติภายใต้การสอนภาคปฏิบัติของผู้สอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนหลายๆ กิจกรรมผสมผสานกัน (สุวรรณมา กิตติเนาวรัตน์, 2532) โดยทั่วไปการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาพยาบาลมีลักษณะเป็นการสอนที่เน้นตัวครูและเนื้อหา นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีวิธีการเรียนแบบพึ่งพา ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกฝนให้มีความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความสามารถในการสื่อความหมาย นักศึกษามักประสบปัญหาในการเรียน โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวตามสภาพการณ์และสภาพแวดล้อม ด้านการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเดิม ได้แก่ จากระบบการเรียนที่มีอาจารย์ประจำชั้นคอยดูแลใกล้ชิดมาสู่การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตได้ อย่างค่อนข้างอิสระ จากการศึกษาในระดับมัธยมที่ผู้เรียนมีการตัดสินใจด้วยตนเองน้อยมาสู่รูปแบบ ที่ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ พบกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน การเรียนการสอนพยาบาลศาสตร์ในแต่ละระดับชั้นปีมีสภาพการเรียนรู้การสอนที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นการเรียนรู้วิชาการศึกษาทั่วไปและพื้นฐานวิชาชีพ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นการเรียนรู้วิชาพื้นฐานวิชาชีพสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 วิชาส่วนใหญ่เป็นวิชาชีพมีการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งการจัดเช่นนี้มีผลให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา ทั้งนี้เพื่อการพิจารณานำผลการวิจัยเสนอเป็นแนวทางให้แก่ผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีราช ทุกชั้นปี
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ในระหว่างชั้นปี
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานงานวิจัย

1. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

คำจำกัดความ

รูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการหรือลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ สิ่งแวดล้อมทางการเรียน และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ลักษณะการเรียนรู้ที่นักศึกษาพยาบาล แต่ละคนใช้ในการเรียน แบ่งออกเป็น 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ (Independent) ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ จะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถคิดและกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง
2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) ผู้เรียนแบบนี้มักไม่สนใจในเนื้อหาวิชา ไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

3. แบบร่วมมือ (Competitive) ผู้เรียนแบบนี้มีความรู้สึกว่าจะสามารถเรียนได้ดีที่สุดโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สติปัญญา และความสามารถซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะร่วมมือกับอาจารย์ กลุ่มเพื่อน และชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น

4. แบบพึ่งพา (Dependent) ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้จะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดมาให้เรียนเท่านั้น โดยมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ และเพื่อน ๆ คือแหล่งสนับสนุนช่วยเหลือตนได้

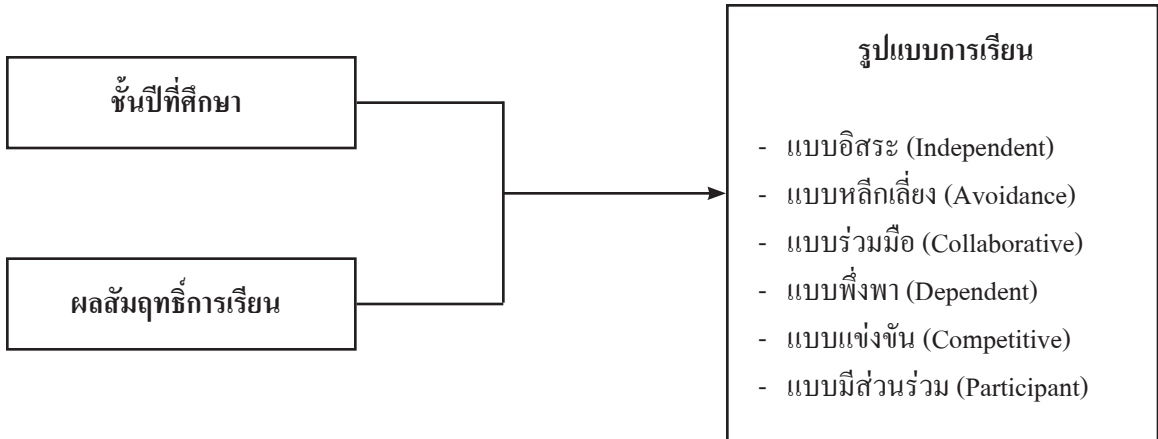
5. แบบแข่งขัน (Competitive) ผู้เรียนแบบนี้จะเรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำ สิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และจะต้องพยายามแข่งขันกับเพื่อน ๆ เพื่อเอาชนะหรือ หวังรางวัล เช่น คำชมจากอาจารย์ ความสนใจหรือเกรด และมักมีความรู้สึกว่าจะตนเองเป็นผู้ชนะเสมอ

6. แบบมีส่วนร่วม (Participant) ผู้เรียนแบบนี้ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบที่จะเข้าชั้นเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุดและจะมีส่วนร่วมน้อยมาก ถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทั้ง ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ตั้งแต่ก่อนเริ่มเข้าศึกษาจนถึงปีการศึกษา 2552

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ถึง 3.24
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.49 ลงมา

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

ขอบเขตการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2553 ภาคเรียนที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีราช ชั้นปีที่ 1-4 กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 385 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 365 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 95.55

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30-50 นาที และการเข้าร่วมการศึกษาคั้งนี้เป็นไปตามความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษาคั้ง

นี้ถือเป็นความลับ การนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุลที่แท้จริง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีราช เลขที่ 1147

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 6 แบบ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 60 ข้อ โดยแต่ละแบบมีข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ จัดวางสลับกัน ดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงหมายเลขข้อคำถามของแบบสอบถามรูปแบบการเรียนแต่ละประเภท

แบบการเรียน	ข้อคำถามในแบบสอบถามรูปแบบการเรียน									
1. แบบอิสระ	1	7	13	19	25	31	37	43	49	55
2. แบบหลีกเลี่ยง	2	8	14	20	26	32	38	44	50	56
3. แบบร่วมมือ	3	9	15	21	27	33	39	45	51	57
4. แบบพึ่งพา	4	10	16	22	28	34	40	46	52	58
5. แบบแข่งขัน	5	11	17	23	29	35	41	47	53	59
6. แบบมีส่วนร่วม	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60

ลักษณะของแบบสอบถามแบบการเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามว่าผู้ตอบ เห็นด้วยมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยมาก กับข้อความในข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมาก	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาคะแนนเฉลี่ยการตอบแบบสอบถามรูปแบบการเรียนของนักศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 3 ช่วงตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายความว่า
3.67 – 5.00	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบนั้นอยู่ในระดับสูง
2.34 – 3.66	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	นักศึกษามีรูปแบบการเรียนแบบนั้นอยู่ในระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถามโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ผู้วิจัย ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ นำแบบสอบถามที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ .89

การวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนใช้ One Way ANOVA และทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ใช้ ลีส-ซิกนิฟิแคนท์ ดิฟเฟอเรนซ์ (Least-Significant Different – LSD)

ผลการวิจัย

ประชากรตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีอายุ ระหว่าง 20-25 ปี (ร้อยละ 61.10) และเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 94.52) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ระหว่าง 2.50-3.24 คิดเป็นร้อยละ 65.75

ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษา ฟังพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันอยู่ในระดับปาน
ส่วนใหญ่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบ กลาง และแบบหลีกเลี่ยง อยู่ในระดับ ต่ำ รายละเอียด
ร่วมมืออยู่ในระดับสูง นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา (N = 365 คน)

รูปแบบการเรียนรู้	$\bar{x}$	SD	ระดับ	อันดับ
แบบมีส่วนร่วม	3.90	0.85	สูง	1
แบบร่วมมือ	3.77	0.87	สูง	2
แบบฟังพา	3.54	1.31	ปานกลาง	3
แบบอิสระ	3.09	0.93	ปานกลาง	4
แบบแข่งขัน	2.96	1.28	ปานกลาง	5
แบบหลีกเลี่ยง	2.28	1.07	ต่ำ	6

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 3
การเรียนรู้ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 4 พบว่านักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วม

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา จำแนกตามระดับชั้นปี (N = 365 คน)

รูปแบบการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	ms	F
แบบอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	3	69.723	23.241	1.549
	ภายในกลุ่ม	361	5415.275	15.001	
	รวม	364	5484.997		
แบบหลีกเลี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3	86.412	28.804	.871
	ภายในกลุ่ม	361	11944.586	33.087	
	รวม	364	12030.997		
แบบร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3	163.088	54.363	3.819*
	ภายในกลุ่ม	361	5138.611	14.234	
	รวม	364	5301.699		
แบบฟังพา	ระหว่างกลุ่ม	3	56.762	18.921	.915
	ภายในกลุ่ม	361	7465.912	20.681	
	รวม	364	7522.674		
แบบแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	3	159.332	53.111	1.386
	ภายในกลุ่ม	361	13838.246	38.333	
	รวม	364	13997.578		
แบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	3	126.799	42.266	2.654*
	ภายในกลุ่ม	361	5749.896	15.928	
	รวม	364	5876.696		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างชั้นปีที่แตกต่างกันตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธีของ LSD พบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ย ต่างกับ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี เป็นรายคู่ ($N = 365$ คน)

ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	-	1.70*	1.79*	1.64*
ชั้นปีที่ 2	1.70*	-	0.09	0.05
ชั้นปีที่ 3	1.79*	0.09	-	0.15
ชั้นปีที่ 4	1.64*	0.06	0.15	-

* $p < .05$

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างชั้นปีที่แตกต่างกันตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธีของ LSD พบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ย ต่างกับ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี เป็นรายคู่ ($N = 365$ คน)

ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	-	1.87*	0.51	0.99
ชั้นปีที่ 2	1.87*	-	1.36	0.88
ชั้นปีที่ 3	0.51	1.36	-	0.48
ชั้นปีที่ 4	0.99	0.88	0.48	-

* $p < .05$

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

เรียน พบว่า นักศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้ แบบอิสระ แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
จักรีราช จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ($N = 365$ คน)

รูปแบบการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	ms	F
แบบอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	2	87.577	43.788	2.937*
	ภายในกลุ่ม	362	5397.421	14.910	
	รวม	364	5484.997		
แบบหลีกเลี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	2	5.577	2.689	.081
	ภายในกลุ่ม	362	12025.62	33.220	
	รวม	364	12031.00		
แบบร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	2	201.459	100.730	7.150*
	ภายในกลุ่ม	362	5100.239	14.089	
	รวม	364	5301.699		
แบบพึ่งพา	ระหว่างกลุ่ม	2	63.274	31.637	1.535
	ภายในกลุ่ม	362	7459.400	20.606	
	รวม	364	7522.674		
แบบแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	2	175.166	87.583	2.294
	ภายในกลุ่ม	362	13822.41	38.183	
	รวม	364	13997.576		
แบบมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	2	174.059	87.030	5.525*
	ภายในกลุ่ม	362	5702.637	15.753	
	รวม	364	5876.696		

* $p < .05$

นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ มีความแตกต่างค่าเฉลี่ย

ต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ($N = 365$ คน)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ต่ำ	-	1.59*	1.82*
ปานกลาง	1.59*	-	0.23
สูง	1.82*	0.23	-

* $p < .05$

นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต่างกับนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ย

ต่างกับนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ($N = 365$ คน)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ต่ำ	-	1.63*	2.77*
ปานกลาง	1.63*	-	1.14*
สูง	2.77*	1.14*	-

* $p < .05$

นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ย

ต่างกับนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ($N = 365$ คน)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ต่ำ	-	1.66*	2.61*
ปานกลาง	1.66*	-	0.95
สูง	2.61*	0.95	-

* $p < .05$

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาโดยส่วนรวมมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง มีแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขัน อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลมีแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลโรงพยาบาลรามาชิตี นักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยนครราชสีมา (กอบกาญจน์ สรประสิทธิ์, 2529; ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล, 2525; ลักษณ์ มีนะนันท์ และรุจิเรศ ธนุรักษ์, 2528; สุทธิดา สุขมงคล และคณะ, 2535) และคล้ายคลึงกับนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532) ได้ทำการวิจัยไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้น “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องลงมือปฏิบัติและคิดร่วมกัน มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การทำงานเป็นทีม การจัดกลุ่มสัมมนา เป็นต้น

รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อนักศึกษาขึ้นฝึกปฏิบัติงานในชุมชนและบนหอผู้ป่วย อาจารย์หรือพยาบาลรุ่นพี่จะต้องติดตามให้คำแนะนำหรือชี้แนะแนวทางต่าง ๆ แก่นักศึกษาในการพยาบาลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทักษะในด้านการปฏิบัติการพยาบาลในชุมชนและบนหอผู้ป่วยและการใช้ความคิดอย่างเต็มที่ ตลอดจนจนคำนึงถึงการพยาบาลอย่างมีคุณภาพ จึงทำให้นักศึกษารู้สึกว่าต้องพึ่งพาคณาจารย์ในการเรียนวิชาชีพพยาบาล ซึ่งผลการศึกษาของกอบกาญจน์ สรประสิทธิ์ (2529) และสุทธิดา สุขมงคล และคณะ (2535) พบว่า นักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยและนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย

พยาบาลนครราชสีมา มีแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องจากลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นชอบความเป็นอิสระ ไม่ชอบการขู่เข็ญ ต้องการเป็นตัวของตัวเองสนใจการเปลี่ยนแปลง อยากเห็นสิ่งที่ดีกว่า (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2525) เนื่องจากค่านิยมของคนไทยยังจัดอันดับคนเก่ง คนอ่อน ออกเป็นอันดับเลขที่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการต่อสู้แข่งขันกันตลอดเวลาตั้งแต่เริ่มสอบคัดเลือกเข้ามาเรียน ซึ่งก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งผลการวิจัยของทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532) ก็พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มีรูปแบบของการเรียนรู้แบบแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาอยู่ในระดับต่ำที่สุด อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเริ่มเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบในตนเองมีการเรียนรู้ว่าตนต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนปฏิบัติอยู่ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2532) เพราะการพยาบาลเป็นเรื่องสำคัญที่กระทบกับ คน ที่เขาจะอยู่รอด หายจากโรค หรือ มีความพิการ หรือตาย พยาบาลก็เป็นผู้ให้บริการคนหนึ่งที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับทีมสุขภาพด้วย

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบตามตัวแปรชั้นปี พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างกับ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีที่เข้ามาใหม่ จะมีความรู้สึกตื่นเต้น และสนใจกับสิ่งแวดล้อมทุก ๆ ด้าน ในวิทยาลัยพยาบาลที่ตนศึกษา

มีความตั้งใจในการเรียนและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของสถาบัน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กระบวนการกลุ่ม การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นความร่วมมือ ทำให้นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเกิดขึ้น (Sand-Jacklin, 2007) ส่วนนักศึกษา ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 มีการเรียนรู้เนื้อหาสาระ กลุ่มวิชาชีพ กิจกรรมการมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลมีมากขึ้น รวมถึงอายุที่เพิ่มขึ้นตามชั้นปีการศึกษา ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆเพิ่มขึ้น ดังนั้นนักศึกษาที่ต่างชั้นปีใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมต่างกัน ซึ่งต่างจากการศึกษาของ เพรสตัน (Preston, 2011) พบว่ารูปแบบการเรียนสัมพันธ์กับเพศและกลุ่มเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับกลุ่มอายุ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียน 6 แบบ ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่ารูปแบบการเรียน แบบอิสระ แบบร่วมมือ และแบบมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการศึกษาที่ผ่านมา แสดงถึงรูปแบบการเรียนไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาพยาบาลมีการใช้รูปแบบการเรียนหลากหลาย เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ศิริรัตน์ จำปีเรือง จิราจันทร์ คณา และวงศ์ศิริ แจ่มฟ้า, 2553) แต่การศึกษาครั้งนี้อธิบายได้ว่า ลักษณะของผู้เรียนแบบอิสระจะเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูง มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง สามารถคิดและกระทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง รู้จักเลือกเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ตนเองเห็นว่าสำคัญ สามารถที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและมี

อิสระที่มั่นคง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อ่านหนังสือ ศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจมากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้พบว่า รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ และรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม พบในผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน ผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ อเล็กซานเดอร์และคณะ (2008) พบว่า การใช้ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ชนิดเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักศึกษาผู้ช่วยแพทย์รับรู้ว่ามีโอกาสเรียนรู้จากเพื่อนมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบและมีการประเมินผลในเชิงบวกมาก

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาการเรียนแบบอิสระแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วม เช่น การส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการเรียนแบบอภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นกลุ่ม การเรียนการสอนสภาพจริง และในนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้บริหารควรพัฒนาระบบและกลไกการสอนเสริมอาจารย์ผู้สอนควรประเมินนักศึกษาเป็นรายบุคคล ให้การสอนเสริมและหารูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมในนักศึกษากลุ่มนี้

2. การวิจัย ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรักษ์กับรูปแบบการสอนของอาจารย์ โดยแบ่งแยกเป็นภาคทฤษฎีและปฏิบัติว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด เพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กอบกาญจน์ สรประสิทธิ์. (2529). *การศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- กฤษยา ตันติผลาชีวะ. (2532). *การพัฒนา รูปแบบการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลเน้นชุมชนสำหรับนักศึกษา: วิธีการเชิงสมรรถนะ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล. (2525). *รูปแบบการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2525). *หลักการวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์. (2524). *หลักการเรียนรู้และการสอน*. ใน ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (บ.ก.), *คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: หน่วยพัฒนาคณาจารย์ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ศิริวัฒน์. (2532). *รูปแบบการเรียนของนักศึกษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลักษมี มีนะนันท์ และรุจิเรศ ฐนุรักษ์. (2528). *การศึกษารูปแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาลโรงพยาบาลรามธิบดี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สิริรัตน์ จำปีเรือง จิราจันทร์ คณทา และวงศ์ศิริ แจ่มฟ้า. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ แบบการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 4(2), 21-28.
- สุพธิดา สุขมงคล และคณะ. (2535). *แบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลนครราชสีมา ที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน*. กองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.
- สุวรรณ กิตติเนาวรัตน์. (2532). การวิจัยเพื่อการพัฒนาการศึกษาพยาบาล. *สารสภาการพยาบาล*, 4(4), 34-57.
- Alexander B. J., Lindow, L. E., & Schock, M. D. (2008). Measuring the impact of cooperative learning exercise on student perception peer-to-peer learning: a case study. *Journal of Physician Assistant Education*, 19(3), 18-25.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education (4th ed.)*. New Jersey: Prentice Hall.
- De Tornyay, R., & Thompson, M. A. (1982). *Strategies for Teaching Nursing (2nd ed.)*. New York: John Wiley & Sons.
- Preston, M. C. (2011). Identifying Learning Styles in Nursing Students (Doctoral dissertation). Available from ProQuest Dissertation and Theses database. (UMI No. AAI3450518).
- Sand-Jecklin, K. (2007). The impact of active/cooperative instruction on beginning nursing student learning strategy preference. *Nurse Education Today*, 27(5), 474-480.